

При порушенні прав дитини звертайтеся:

Дитяча лінія:

116 111

або 0 800 500225

(з 12:00 до 16:00)

**Гаряча телефонна лінія
щодо булінгу**

116 000

**Гаряча лінія
з питань запобігання
насильству:**

0 800 500 33 50

або 116 123

Уповноважений Верховної Ради з прав людини

0-800-50-17-20

СТОП Насильству!

Відповідальна особа по ДНЗ № 143 щодо вирішення питань жорстокого поведіння з дітьми або загроза його вчинення
Яблонських Т.М., тел. (061)286-23-11

- Національна дитяча «гаряча лінія» 116 111 або 0 800 500 225 (з 12.00 до 16.00);
- Гаряча телефонна лінія щодо булінгу 116 000;
- Гаряча лінія з питань попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації 116 123 або 0 800 500 335;
- Гаряча лінія для осіб, які постраждали від торгівлі людьми, домашнього насильства за ознакою статі, насильства стосовно дітей, або про загрозу вчинення такого насильства 15 – 47(цілодобово);
- Уповноважений Верховної Ради з прав людини 0 800 50 17 20;
- Уповноважений Президента України з прав дитини 044 255 76 75;
- Центр надання безоплатної правової допомоги 0 800 213 103;
- Національна поліція України 102.

Консультація для батьків «Виховання без насильства!»

Дитина – це людина! Ця маленька людина потребує виховання без насильства: не окриків і покарання, а підтримки і мудрих порад батьків, не жорстокого і злого поводження, а добра, турботи і любові. Але, на жаль, часто найменше любові дістається нашим самим улюбленим людям. Дитина ще не може і не вміє захистити себе від фізичного насильства і психічного тиску з боку дорослого. Але діти вчаться у нас поведінці, манерам спілкування, крику, якщо ми кричимо, грубості, якщо ми грубимо, жорстокості, якщо ми це демонструємо.

Дитина, яка виховується в умовах безправ'я, ніколи не буде поважати права іншої людини. І, навпаки, добра, гарна поведінка дітей породжується тільки добром. Дивно, але ненасильство набагато більше сприяє гармонійному розвитку дитини, ніж грубе і жорстке поводження з нею.

Наші необдумані агресивні дії по відношенню до дитини часом можуть бути викликані не провинною дитини, а нашої втомою, неприємностями і невдачами, роздратуванням і т.д. Гнів, вилитий на дитину, нічому її не вчить, а тільки принижує, ображає і дратує. Караючи свою дитину фізично, батьки наївно вважають, що найкоротший шлях лежить «через сідниці», а не через очі і вуха. Домагаючись видимого короткочасного послуху, батьки своєю жорстокістю виховують фальш і обман, притупляють процес нормального розвитку дитини.

Жорстоке поводження з дітьми дуже часто викликає у них аж ніяк не каяття, а зовсім інші реакції: страх, обурення, протест, образу, спрагу помсти і компенсації, руйнування моральних гальм, прагнення до обману і спритності, агресивну поведінку, зниження самооцінки, ненависть до себе і оточуючих (якщо дитину часто б'ють).

Жорстоке поводження з дітьми, зазвичай, також викликає затримку їх психічного і соціального розвитку. Так, діти не завжди поводяться, як чисті й лагідні янголи, і виховувати їх - справа дуже нелегка. Але з усіх важких ситуацій, у які вони часом ставлять своїх батьків, потрібно шукати вихід без приниження людської гідності дітей, без застосування образ і, тим більше, тілесних покарань.

Вийти з ситуації, коли раптом здається, що потрібно застосувати покарання, або попередити таку ситуацію допоможуть наступні рекомендації:

* Прислухайтесь до своєї дитини, намагайтеся почути і зрозуміти її. Вислухайте проблему дитини. Не обов'язково погоджуватися з її точкою зору, але завдяки батьківській увазі вона відчує свою значимість і людську гідність.

* Приймайте рішення спільно з дитиною, а також дайте їй право приймати самостійні рішення: дитина більш охоче підкоряється тим правилам, які встановлювала сама. При цьому ми не заперечуємо, що деякі рішення можуть приймати тільки батьки. Надайте дитині можливість відпочити, переключитися з одного виду діяльності на інший.

* Вимагаючи чогось від дитини, давайте їй чіткі і ясні вказівки. Але не обурюйтеся, якщо дитина, може щось не зрозуміла або забула. Тому знову і знову, без роздратування, терпляче роз'яснюйте суть своїх вимог. Дитина потребує повторення.

* Не вимагайте від дитини відразу багато чого, дайте їй поступово освоїти весь набір ваших вимог: вона просто не може робити все відразу.

* Не пред'являйте дитині непосильних вимог: не можна від неї очікувати виконання того, що вона не в силах зробити.

* Не дійте зопалу. Зупиніться і проаналізуйте, чому дитина поводиться так, а не інакше, про що свідчить її вчинок.

* Подумайте, в чому складність ситуації, в яку потрапила дитина? Чим ви можете їй допомогти в цій ситуації? Як підтримати її?

Нехай основним методом виховання буде ненасильство!